

EBA/GL/2014/14

23. prosince 2014

Obecné pokyny

k podstatnosti, vyhrazení a důvěrnosti a k četnosti
zpřístupňování informací podle čl. 432 odst. 1 a 2 a článku 433
nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013

Obsah

Obecné pokyny orgánu EBA k podstatnosti, vyhrazení a důvěrnosti a k četnosti zpřístupňování informací podle článků 432 odst. 1 a 2 a článku 433 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013	3
Hlava I – Předmět, oblast působnosti a definice	4
Hlava II – Postupy a interní opatření	5
Hlava III – Faktory posuzování podstatnosti zpřístupňovaných informací	6
Hlava IV – Faktory posuzování vyhrazené nebo důvěrné povahy zpřístupňovaných informací	8
Hlava V – Faktory související s potřebou posuzovat zpřístupňování informace častěji než jednou ročně	9
Hlava VI – Informace poskytované institucemi při podávání žádosti o výjimky ze zpřístupňování informací	9
Hlava VII – Zpřístupňované informace poskytované častěji než jednou ročně	10
Hlava VIII – Závěrečná ustanovení a provádění	12

Obecné pokyny orgánu EBA k podstatnosti, vyhrazenosti a důvěrnosti a k četnosti zpřístupňování informací podle článků 432 odst. 1 a 2 a článku 433 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013

Status těchto obecných pokynů

Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané v souladu s článkem 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (dále jen „nařízení o orgánu EBA“). V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení o orgánu EBA musí příslušné orgány a finanční instituce vynaložit veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.

Obecné pokyny formulují názor orgánu EBA na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem nebo na to, jak by právní předpisy Unie měly být uplatňovány v konkrétní oblasti. Orgán EBA tudíž očekává, že se obecnými pokyny budou řídit všechny příslušné orgány a finanční instituce, kterým jsou obecné pokyny určeny. Příslušné orgány, na které se obecné pokyny vztahují, by se jimi měly řídit tak, že je náležitě začlení do svých postupů dohledu (např. změnou svého právního rámce nebo svých procesů dohledu), a to i tam, kde jsou obecné pokyny určeny primárně institucím.

Oznamovací povinnost

V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení o orgánu EBA musí příslušné orgány do 23. v únoru 2015 oznámit orgánu EBA, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvést do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Nebude-li do tohoto termínu podáno žádné oznámení, bude mít orgán EBA za to, že se příslušné orgány těmito pokyny neřídí. Oznámení by měla být zaslána na formuláři, který lze nalézt v oddíle 5, na e-mailovou adresu compliance@eba.europa.eu s uvedením referenčního čísla „EBA/GL/2014/14“. Oznámení by měly podat osoby oprávněné oznámit jménem svého příslušného orgánu, zda se těmito pokyny řídí, či nikoli.

Oznámení budou v souladu s čl. 16 odst. 3 zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA.

Hlava I – Předmět, oblast působnosti a definice

1. Čl. 432 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví, že instituce nemusí zpřístupňovat některé z informací požadovaných v části osmé hlavy II uvedeného nařízení, jestliže informace, které by byly zpřístupněny, se nepovažují za podstatné, s výjimkou zpřístupňování informací stanovených v čl. 435 odst. 2 písm. c) (zpřístupňování informací o politice rozmanitosti při výběru členů představenstva), článku 437 (zpřístupňování informací o kapitálu) a článku 450 (zpřístupňování informací o zásadách odměňování) nařízení (EU) č. 575/2013.
2. Čl. 432 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví, že instituce mohou také vynechat některé z položek zpřístupňovaných informací obsažených v části osmé hlavy II a III, s výjimkou zpřístupňování informací stanovených v člincích 437 (zpřístupňování informací o kapitálu) a 450 (zpřístupňování informací o zásadách odměňování) uvedeného nařízení, pokud tyto položky zahrnují informace, které jsou považovány za vyhrazené nebo důvěrné. Čl. 432 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví, že v případě, že položky informací nebyly zpřístupněny podle čl. 432 odst. 2 nařízení, instituce uvedou tuto skutečnost spolu s důvody nezpřístupnění a zveřejní obecnější informace o předmětu požadavku na zpřístupňování informací, pokud uvedené informace nejsou klasifikovány jako vyhrazené nebo důvěrné.
3. Článek 433 nařízení (EU) č. 575/2013 uvádí, že instituce posoudí, zda je nutné zveřejňovat některé nebo všechny zpřístupňované informace požadované v osmé části nařízení častěji než jednou ročně vzhledem k charakteru svých činností, jako například rozsahu prováděných operací, škále činností, přítomnosti v různých zemích, angažovanosti v různých finančních sektorech a účasti na mezinárodních finančních trzích a v platebních, vypořádacích a zúčtovacích systémech. Při tomto posuzování zejména věnují pozornost možné potřebě častějšího zpřístupňování položek informací týkajících se kapitálu, kapitálových požadavků, rizikové expozice a jiných položek, které se mohou rychle měnit.
4. Tyto obecné pokyny určují postup a kritéria pro instituce, které jsou povinny dodržovat povinnosti stanovené v osmé části nařízení o kapitálových požadavcích související s principy podstatnosti, vyhrazenosti a důvěrnosti při povinném zpřístupňování informací a jejich právem nezpřístupňovat informace podle článku 432 nařízení (EU) č. 575/2013 (dále jako „výjimky“ nebo „výjimky ze zpřístupňování informací“). Tyto obecné pokyny rovněž obsahují pokyny ohledně vyhodnocování častějšího zpřístupňování informací institucí.
5. Tyto obecné pokyny jsou určeny institucím, od kterých se vyžaduje dodržování povinností stanovených v osmé části nařízení (EU) č. 575/2013 (dále jako „instituce“), a jejich příslušným orgánům. Příslušné orgány by měly zajistit, aby instituce tyto obecné pokyny dodržovaly při vyhodnocování podstatnosti, vyhrazenosti, důvěrnosti a četnosti zpřístupňování informací.
6. Při přijímání formálních zásad upravujících požadavky na zpřístupňování informací uvedených v čl. 431 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 by instituce při posuzování přiměřenosti zpřístupňovaných informací, včetně jejich četnosti, měly zvážit všechna doporučení obsažená

v hlavách II až V těchto obecných pokynů o podstatnosti, vyhrazenosti a důvěrnosti a o četnosti zpřístupňování informací.

Hlava II – Postupy a interní opatření

7. Formální zásady pro posuzování přiměřenosti zpřístupňovaných informací, včetně jejich četnosti, by měly zahrnovat náležitý postup upravující používání výjimek ze zpřístupňování informací podle čl. 432 odst. 1 a čl. 432 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 i posuzování četnosti zpřístupňování informací podle článku 433 téhož nařízení.
8. Postup může být zahrnut do stávajícího postupu rozhodování v souvislosti s tématy zpřístupňování informací, pokud splňuje alespoň níže popsané charakteristiky (a až g). Měl by být úměrný velikosti, rozsahu prováděných operací a škále činností instituce a v souladu s interní organizací instituce. Postup by měl přinejmenším:
 - a) být schválen vedoucím orgánem instituce nebo jím jmenovaným výborem;
 - b) identifikovat organizační útvar nebo útvary, vrcholné vedení nebo jím jmenované výbory a pracovníky odpovědné za vypracování, provádění a přezkum zásad upravujících podstatnost, vyhrazenost a důvěrnost a četnost zpřístupňování informací;
 - c) zajistit, aby se při vypracování, provádění a přezkumu těchto zásad přihlíželo ke vstupům všech relevantních útvarů a funkcí, zejména funkcí řízení rizik, útvaru dodržování předpisů a dalších relevantních funkcí;
 - d) stanovit, že vrcholné vedení nebo jím jmenované výbory zodpovídají za konečné rozhodnutí o tom, zda by určitá informace neměla být zpřístupněna („výjimka“) nebo zda by četnost měla být považována za přiměřenou, a to s přihlédnutím k náležitě oprávněným návrhům relevantního organizačního útvaru nebo útvarů a pracovníků pověřených uplatňováním zásad o podstatnosti, vyhrazenosti a důvěrnosti a o četnosti zpřístupňování informací;
 - e) definovat odpovídající postup podávání zpráv o provádění zásad o podstatnosti, vyhrazenosti a důvěrnosti a o četnosti zpřístupňování informací;
 - f) stanovit přiměřenou úroveň transparentnosti pro každou výjimku ze zpřístupňování informací nebo přiměřenou četnost v souladu s hlavami VI a VII těchto obecných pokynů.
9. Instituce by měly plně zdokumentovat a interně vést příslušnou evidenci o provádění postupu popsaného v odstavci 8 a o posuzování podle ustanovení v hlavách III, IV nebo V těchto obecných pokynů tak, aby se zajistila řádná dohledatelnost a transparentnost uplatňování zásad o podstatnosti, vyhrazenosti a důvěrnosti a četnosti zpřístupňování informací (například studie potenciálního dopadu zpřístupnění informací považovaných za vyhrazené).

10. Jestliže se instituce rozhodnou zpřístupnit informace o svých formálních zásadách ohledně plnění požadavků na zpřístupňování informací uvedených v osmé části nařízení (EU) č. 575/2013, mohou jako užitečné zvážit doplnění zpřístupňovaných informací o popis postupu zmíněného v této hlavě a nastínění formálních zásad o podstatnosti, vyhrazenosti a důvěrnosti a četnosti zpřístupňování informací podle ustanovení v hlavách II až V těchto obecných postupů.

Hlava III – Faktory posuzování podstatnosti zpřístupňovaných informací

11. Instituce nemusí zpřístupňovat některé z informací vyjmenovaných v hlavě II nařízení (EU) č. 575/2013, jestliže informace, které by byly zpřístupněny, se nepovažují za podstatné dle ustanovení těchto obecných postupů. Naopak vyhodnocení určité informace jako podstatné dle ustanovení této hlavy může znamenat, že instituce zpřístupní informace přesahující rámec příslušných požadavků na zpřístupňování informací.

12. Při posuzování podstatnosti informace by instituce měly zohlednit alespoň následující:

- a) podstatnost by měla být posuzována pravidelně a přinejmenším jednou ročně;
- b) podstatnost by měla být posuzována s ohledem na kvalitativní i kvantitativní požadavky na zpřístupňování informací;
- c) podstatnost by měla být posuzována na úrovni každého jednotlivého požadavku na zpřístupňování informací, a je-li to relevantní, i souhrnně. Instituce by zejména měly posuzovat, zda kumulativní dopad nezpřístupnění určitých požadovaných informací, které jsou jednotlivě považované za nepodstatné, neznamená, že dojde k nezveřejnění informací, které by mohly ovlivnit ekonomické rozhodování uživatelů;
- d) podstatnost by měla být posuzována s ohledem na okolnosti a širší souvislosti v okamžiku, kdy jsou informace zpřístupňovány, například vliv ekonomického a politického prostředí;
- e) podstatnost by měla být pojímána jako koncepce orientovaná na uživatele a posuzována na základě předpokládaných potřeb uživatelů a předpokládané relevantnosti informací pro uživatele: požadavek na zpřístupňování informací nemusí být podstatný pro instituci, ale může být podstatný pro uživatele. Obsah zpřístupňovaných informací by tudíž měl být přizpůsoben potřebám uživatelů a měl by zohledňovat dopad zpřístupnění informací na pochopení instituce a jejího rizikového profilu ze strany uživatelů. Informace o položkách s vysokou mírou subjektivnosti na straně institucí při stanovení jejich výše jsou pro uživatele pravděpodobně podstatné;
- f) podstatnost by měla být posuzována s přihlédnutím ke specifické povaze a účelu posuzovaných požadavků na zpřístupňování informací. Kritéria by neměla být u všech požadavků na zpřístupňování informací uplatňována stejně. Zejména mohou být

nezbytné zvláštní postupy/ukazatele u kvalitativních zpřístupňovaných informací, které se budou lišit od postupů/ukazatelů používaných při stanovování podstatnosti u kvantitativních zpřístupňovaných informací;

- g) podstatnost by měla být pojímána s ohledem na specifické podmínky v různých institucích. Měla by se odvíjet od konkrétních charakteristik, činností, rizik a rizikového profilu instituce a neměla by být automaticky posuzována s odkazem na velikost/rozsah dané instituce, na její význam na domácím trhu nebo na její podíl na trhu;
- h) podstatnost nezávisí pouze na velikosti. Podstatnost souvisí s kvantitativní důležitostí s ohledem na výši a/nebo kvantitativní důležitostí s ohledem na povahu poskytované informace, např. expozice nebo rizika, které mohou být podstatné ze své povahy nebo velikosti. Posuzování podstatnosti pouze na základě kvantitativních přístupů nebo hranic důležitosti pro stanovení podstatnosti by u zpřístupňovaných informací obecně nemělo být považované za vhodné;
- i) podstatnost by měla být pojímána dynamicky: závisí na kontextu zpřístupňovaných informací, a může se tudíž v čase uplatňovat odlišně v jednotlivých případech zpřístupňování informací v závislosti na vývoji rizik. Instituce by zejména měly zohlednit rizika/obchodní činnosti, kterým jsou nebo mohou být vystaveny. V důsledku opětovného ad hoc posuzování podstatnosti při změně rizik nebo situace se v průběhu času mohou druhy a rozsah zpřístupňovaných informací lišit.

13.K dalším faktorům mohou instituce přihlížet, pokud jsou faktory považovány za věrohodné a objektivně přiměřené.

14.Posuzování podstatnosti by mělo být otázkou úsudku relevantních funkcí přispívajících k posuzování podstatnosti určitých zpřístupňovaných informací a mělo by se jednat o informované posuzování na základě relevantních kritérií a ukazatelů. Při uplatňování odstavce 12 v rámci posuzování podstatnosti informace by instituce měly věnovat zvláštní pozornost zejména následujícím kritériím:

- a) jejich modelu podnikání, založeného na jednotlivých ukazatelích, a dlouhodobé strategii;
- b) velikosti položky informace nebo prvku (rizika, expozice), ke kterým se informace vztahuje a u kterých se posuzuje podstatnost, přičemž tato velikost je vyjádřena jako podíl regulačních, finančních nebo ziskových ukazatelů nebo úhrnů nebo jako jmenovitá hodnota;
- c) vlivu prvku, ke kterému se informace vztahuje, na vývoj celkových rizikových expozic (vyjádřených zejména jako objem expozic nebo hodnota rizikově váženého aktiva) nebo celkový rizikový profil instituce;

- d) relevantnosti informace pro pochopení aktuálních rizik a platební schopnosti subjektu a jejich trendů, přičemž nezpřístupnění určité informace by nemělo zakrývat trend ve vývoji rizik z předchozího období;
- e) rozsahu změn prvku, ke kterému se informace vztahuje, ve srovnání s předchozím rokem;
- f) vztahu informace k aktuálnímu vývoji rizik a potřeb v oblasti zpřístupňování informací, jakož i k praxi zpřístupňování informací na daném trhu.

Hlava IV – Faktory posuzování vyhrazené nebo důvěrné povahy zpřístupňovaných informací

15. Při posuzování vyhrazené povahy informace by instituce měly zohlednit následující:

- a) případy, kdy jsou informace posouzeny jako vyhrazené, by měly být výjimečné a měly by se týkat informací, které jsou tak důležité, že jejich zpřístupnění by výrazně ovlivnilo konkurenční postavení instituce. Kromě informací o výrobcích a systémech, jejichž sdělení konkurentům, by snížilo hodnotu investic instituce do těchto výrobků a systémů, se vyhrazené informace mohou vztahovat k provozním podmínkám nebo obchodním okolnostem, které jsou významné z hlediska konkurenceschopnosti;
- b) obecné riziko potenciálního oslabení konkurenceschopnosti v důsledku zpřístupnění informací by samo o sobě nemělo být dostatečným důvodem pro nezpřístupnění informací. Měly by existovat konkrétní důvody vycházející z analýzy dopadu zpřístupnění vyhrazených informací;
- c) výjimka pro vyhrazené informace z požadavku na zpřístupnění informací by neměla sloužit k tomu, aby se instituce vyhnula zpřístupnění informací, které by ji znevýhodnily na trhu, protože příslušná informace odráží nepříznivý rizikový profil;
- d) ohrožení konkurenčního postavení by mělo být vyhodnoceno například z hlediska velikosti, rozsahu obchodní aktivity a oblasti činnosti. Instituce by měly odůvodnit, jak by zpřístupnění konkrétní informace poskytlo příliš podrobný přehled o jejich obchodních strukturách.

16. Při posuzování důvěrné povahy informace by instituce měly zohlednit následující:

- a) případy, kdy jsou informace posouzeny jako důvěrné, by měly být výjimečné. Může se například jednat o případ, kdy je hospodářský sektor tak koncentrovaný, že expozice při zpřístupňování informací v daném sektoru by vedlo k expozici v podobě prozrazení informací protistraně;
- b) obecný odkaz na důvěrnost není dostatečným důvodem pro nezpřístupnění informací: instituce by měly konkrétně zjišťovat a analyzovat, do jaké míry by zpřístupnění určité

informace ovlivnilo práva jejich zákazníků nebo protistran nebo do jaké míry by představovalo porušení zákonné povinnosti zachovat důvěrnost informací. Při provádění této analýzy by mělo být přihlédnuto k informacím poskytnutým právním oddělením instituce nebo jiný právním odborníkem.

Hlava V – Faktory související s potřebou posuzovat zpřístupňování informace častěji než jednou ročně

17. Všechny instituce by měly posoudit, zda je nutné zpřístupňovat určité informace požadované v osmé části hlav II a III nařízení (EU) č. 575/2013 častěji než jednou ročně vzhledem ke kritériím uvedeným v článku 433 uvedeného nařízení a v souladu s postupem popsáním v hlavě II těchto obecných pokynů.

18. Přestože jsou všechny instituce povinny posuzovat nutnost častějšího zpřístupňování informací pomocí relevantního hodnotícího nástroje v rámci prvků uvedených v článku 433 nařízení (EU) č. 575/2013, měly by nutnost zpřístupňovat informace častěji než jednou ročně posuzovat zejména, když se na ně vztahuje některý z následujících ukazatelů:

- a) instituce je jednou ze tří největších institucí ve svém domovském členském státě;
- b) konsolidovaná aktiva instituce jsou vyšší než 30 miliard EUR;
- c) čtyřletý průměr celkových aktiv instituce je vyšší než 20 % čtyřletého průměru HDP jejího domovského členského státu;
- d) konsolidované expozice instituce dle článku 429 nařízení č. 575/2013 jsou vyšší než 200 miliard EUR nebo ekvivalent v cizí měně při přepočtu referenčním měnovým kurzem Evropské centrální banky platným na konci finančního roku.

Hlava VI – Informace poskytované institucemi při podávání žádosti o výjimky ze zpřístupňování informací

19. Když se instituce rozhodne nezpřístupňovat informace nebo soubor požadavků vzhledem k jejich nepodstatnosti, měla by tuto skutečnost jasně uvést.

20. V případech, kdy jsou informace na základě postupu popsaného v hlavě II posuzovány jako vyhrazené nebo důvěrné, a s přihlédnutím k relevantním okolnostem uvedeným v hlavě IV, by instituce měly poskytovat následující informace:

- a) druh informace nebo požadavku na zpřístupňování informací, které jsou považovány za vyhrazené nebo důvěrné na základě konečného rozhodnutí, k němuž se dospěje na konci uvedeného postupu;
- b) zdůvodnění, proč informace nejsou zpřístupněny, tj. čím se zdůvodňuje to, že informace jsou klasifikovány jako vyhrazené nebo důvěrné;

- c) obecnější informace o předmětu požadavku na zpřístupnění informací. Tyto obecné informace by měly být zpřístupněny způsoby, které umožňují vhodné zpřístupnění informací a zároveň respektují obavy ohledně důvěrnosti nebo vyhrazenosti (nesdělování jména jednotlivých klientů, odpovídající úroveň agregace).

21. Informace a vysvětlení poskytnutá při uplatnění výjimky ze zpřístupňování informací z důvodu vyhrazenosti a důvěrnosti by měly postačovat k tomu, aby uživatelé mohli plně porozumět vývoji rizik během zkoumaného období. V důsledku uplatnění výjimky mohou být využívány postupy agregace a/nebo anonymizace umožňující zpřístupnění smysluplných informací i přes obavy ohledně důvěrnosti nebo vyhrazenosti.

22. Instituce mohou informace uvedené v této hlavě poskytovat přímo v jednotlivých oddílech nosiče dle článku 434 nařízení (EU) č. 575/2013, které se zabývají jednotlivými riziky, nebo na jediném místě takového nosiče.

Hlava VII – Zpřístupňované informace poskytované častěji než jednou ročně

23. Přestože o druhu zpřístupňovaných informací a míře podrobností zpřístupňovaných informací rozhoduje každá instituce s ohledem na efektivní komunikaci informací o obchodní činnosti a rizikovém profilu, instituce splňující některý z ukazatelů uvedených v odstavci 18 by měly věnovat obzvláštní pozornost případně potřebě poskytovat následující informace častěji než jednou ročně:

- a) informace o kapitálu a příslušných poměrech podle článku 437, popř. článku 492 nařízení (EU) č. 575/2013, zejména pak následující informace stanovené v příslušných řádcích příloh IV a V prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1423/2013 ze dne 20. prosince 2013:
 - i) celková výše kmenového kapitálu tier 1 dle řádků 6 a 29;
 - ii) celková výše vedlejšího kapitálu tier 1 dle řádků 36 a 44;
 - iii) celková výše kapitálu tier 1 dle řádku 45;
 - iv) celková výše kapitálu tier 2 dle řádků 51 a 58;
 - v) celková výše kapitálu dle řádku 59;
 - vi) celkové normativní úpravy souhrnné výše jednotlivých kapitálů dle řádků 28, 43 a 57;
 - vii) Ukazatel kmenového kapitálu tier 1 dle řádku 61;
 - viii) Ukazatel tier 1 dle řádku 62;

- ix) celkový kapitálový poměr dle řádku 63.
 - b) Informace na základě čl. 438 písm. c) až f) nařízení (EU) č. 575/2013:
 - i) výše rizikově vážených aktiv a kapitálových požadavků podle jednotlivých druhů rizik uvedených v čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - ii) výše rizikově vážených aktiv a kapitálových požadavků podle jednotlivých druhů rizik uvedených v čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a podle jednotlivých kategorií expozic uvedených v článku 438 téhož nařízení;
 - c) informace o pákovém poměru podle článku 451 nařízení (EU) č. 575/2013, zejména pak následující informace stanovené v příslušných řádcích příloh I a II návrhu prováděcích technických norem pro pákový poměr dle čl. 451 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013:
 - i) výše kapitálu tier 1 použitá jako čítec jako v řádku 20, se specifikací dle řádku EU-23;
 - ii) výše celkové expozice použitá jako jmenovatel dle řádku 21;
 - iii) případně výsledný pákový poměr v řádcích 22, popř. EU-22a.
 - d) informace o rizikových expozicích, zejména kvantitativní informace o interních modelech dle čl. 452 písm. d), e) a f) nařízení (EU) č. 575/2013, zvláště pro expozice, u kterých instituce používají vlastní odhady ztrátovosti ze selhání nebo konverzní faktory k výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic, a pro expozice, u kterých tyto odhady nepoužívají;
 - e) informace o dalších položkách, které se mohou rychle měnit, a o položkách, na které se vztahuje osmá část nařízení (EU) č. 575/2013 a u kterých ve vykazovaném období došlo k velmi významným změnám.
24. Kromě informací uvedených v odstavci 23 by instituce měly poskytovat další průběžné informace, pokud výsledek jejich posouzení nutnosti poskytovat informace uvedené v osmé části nařízení (EU) č. 575/2013 častěji než jednou ročně ukazuje, že tyto doplňující informace jsou nezbytné k informování účastníků trhu o rizikovém profilu daných institucí.
25. Průběžné informace, které instituce zpřístupňují podle odstavců 23 a 24 a na základě četnosti uvedené v odstavci 26, by měly být konzistentní a srovnatelné v čase.
26. Četnost zpřístupňování informací by měla záležet na kritériích uvedených v odstavci 18, které instituce povinné dodržovat povinnosti uvedené v osmé části nařízení (EU) č. 575/2013 splňují:
- a) instituce, které splňují ukazatel v odst. 18 písm. d), by měly věnovat obzvláštní pozornost možné nutnosti zpřístupnit:

- i) informace uvedené v bodech a), b)i), c) a e) odstavce 23 čtvrtletně;
 - ii) informace uvedené v bodech d) a b)ii) odstavce 23 jednou za šest měsíců;
 - iii) všechny informace požadované prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1423/2013 a v návrhu prováděcích technických norem pro pákový poměr podle čl. 451 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 jednou za šest měsíců.
- b) instituce, které splňují jeden z ukazatelů uvedených v bodech a) až c) odstavce 18, by měly věnovat obzvláštní pozornost možné nutnosti zpřístupnit informace uvedené v bodech a), b)ii) a c) až e) odstavce 23 jednou za šest měsíců.

27. Informace uvedené v bodech a) až c) odstavce 23 by měly být zpřístupněny ve formátech specifikovaných v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 1423/2013 a v návrhu prováděcích technických norem pro pákový poměr podle čl. 451 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013.

28. Informace uvedené v odstavci 23 by měly být zveřejňovány ve spojení s datem zveřejnění mezitímní účetní závěrky nebo informací, přičemž se na informace uvedené v odstavci 23 uplatní ustanovení článku 434 nařízení (EU) č. 575/2013 po provedení pouze nezbytných změn.

29. Když se instituce, které splňují alespoň jeden z ukazatelů uvedených v odstavci 18, rozhodnou určité informace uvedené v odstavci 23 neposkytovat častěji než jednou ročně, měly by tuto skutečnost uvést přinejmenším v dokumentu vydávaném jednou ročně a obsahujícím zpřístupňované informace požadované v osmé části nařízení (EU) č. 575/2013 a poskytnout informace o tom, jak k tomuto rozhodnutí dospěly.

Hlava VIII – Závěrečná ustanovení a provádění

30. Příslušné vnitrostátní orgány by měly tyto obecné pokyny provádět a začlenit do postupů dohledu [do šesti měsíců od zveřejnění konečné verze obecných pokynů].

31. Poté by příslušné vnitrostátní orgány měly zajistit, aby instituce tyto obecné pokyny dodržovaly v plném rozsahu u veškerých transakcí uzavřených po přijetí těchto obecných postupů.